

[Wilhelm.]

høj grad var sammenfaldende med fru Kirsten Jacobsens, vil jeg sige, at det er lidt af en misforståelse. Det var ikke problemstillingerne, det var bedømmelsen, og det var i øvrigt ikke kun med fru Kirsten Jacobsen, jeg var enig her, det var også med hr. Schlüter. Det drejede sig om bedømmelsen af, hvad disse boliglove, vi diskuterer i dag, vil føre til. I bedømmelsen af beboerdemokratiet siger fru Kirsten Jacobsen: det vil bare føre til snak, der er ikke nogen som helst reelle indgreb i ejernes beføjelser, det vil kun føre til snak. Derfor har jeg forstået, at fru Kirsten Jacobsens konklusion er, at det har hun ikke så meget imod, men det er selvfølgelig noget pjat, at man laver det. VS' bedømmelse er ikke så forfærdelig forskellig herfra, men vores problemstilling er meget forskellig fra fru Kirsten Jacobsens. Vores bedømmelse er også: dette med at give ret til at drøfte, dette med at give ret til at blive orienteret, dette med at give ret til at udtale sig, dette med at give ret til alt mellem himmel og jord undtagen at have nogen som helst indflydelse på beslutningerne, det fører ikke andet end til snak, men vores konklusion på grundlag af den vurdering er såik modsat fru Kirsten Jacobsens. Det er vores kritikpunkt mod det såkaldte beboerdemokrati, at det er en narresut.

Tilsvarende med det frie boligmarked. Jeg har sagt, at med de prismekanismer, man nu bygger ind, hvor huslejen er bestemt af vurderingen, som er bestemt af handelsprisen, der er bestemt af huslejen, der er bestemt af vurderingen osv., med den spiral, da vil man, ikke i henseende til det uformelle og antibureaukratiske, men i henseende til huslejudviklingen, komme ind i den samme rytme, som ville opstå på et frit og uhæmmet spekulationsboligmarked. I den henseende har jeg erklæret mig enig i bedømmelsen med hr. Schlüter, men af præcis samme grund anlægger vi præcis den modsatte vurdering af, om vi kan lide det eller vi ikke kan lide det. Hr. Schlüter kan lide det, og vi kan ikke lide det.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skylder en bemærkning til hr. Schlüter. Ganske vist kan jeg ikke se ham

— nå, dér kommer hr. Schlüter. Hr. Schlüter sagde: vi sætter pris på et arbejde, der går i retning af vore ønsker. Så virker det på mig højst besynderligt, at man indgår forlig med et parti, som vil arbejde i nøjagtig den modsatte retning af det, hr. Schlüter gav udtryk for var hans partis principielle opfattelse. Hr. Schlüter sagde: man kan ikke få alting på én gang, men man må samarbejde. Hvorfor i alverden anvendte man så ikke, hvis man havde sådan et helligt krav om det frie boligmarked, det flertal, der var — på 93 mandater før valget, i dag på 98 mandater? Hvorfor, hr. Schlüter?

(Kort bemærkning).

Schlüter (KF):

Der var hverken før valget eller er nu efter valget her i folketinget et flertal for et frit boligmarked, som gennemføres med måneders varsel. Det flertal har aldrig eksisteret her i folketinget, gør det heller ikke nu. Det er ren utopi, det, fru Kirsten Jacobsen taler om.

Blot én ting til. Når fru Kirsten Jacobsen siger, at fremskridtspartiet er det eneste, der er til at stole på i boligsagerne, må jeg lige minde om, at under de forhandlinger, som, umiddelbart efter at den forrige regering var styrtet, blev ført om dannelsen af en flertalsregering, tilkendegav fremskridtspartiet — nu skal jeg ikke referere fra de lukkede forhandlinger, men det tilkendegav fremskridtspartiet også offentligt — at det var rede til at acceptere en regeringsdannelse på grundlag af, at boligforliget blev gennemført. Det var fremskridtspartiets standpunkt. Jeg skal ikke diskutere, hvorvidt man kan stole på os andre, men man kunne altså i den forstand, fru Kirsten Jacobsen selv omtaler det, heller ikke stole på fremskridtspartiet i den sag. Med denne betragtning tror jeg jeg har pillet den glorie af fru Kirsten Jacobsens hoved, som så uberettiget for et øjeblik siden blev søgt anbragt på dette sted.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Undskyld, hr. Schlüter, jeg er nødt til at gøre opmærksom på de rent faktiske og realistiske forhold. Når vi gav udtryk for, at vi